

Bij het onderzoeken van een groot aantal landmeterskaarten in het Rijksarchief te Brugge, vonden we een kaart, die het uitzicht van de schorren van Knokke in de 18e eeuw weergeeft. Op verzoek van de voornaamste eigenaar, de Hertog van Croy, tekenden de landmeters F. Verplancke en J. Lootins in 1714 een kaart van het schorreland ten noorden van de toenmalige zeedijk, d.i. de dijk van de Oude Hazegraspolder (1).

De landmeters tekenden op genoemde dijk de Stelle (2), een hoeve die thans door ons medelid Gerard Adriaensens bewoond wordt. Ongeveer 200 m. ten noorden van de hofstede zien we op de kaart een ronde put met een doorsnede van ca. 20 m., die door middel van een ringdijkje tegen mogelijke vloeden beschermd is. Op de kaart heet hij "waterpit", en in de legende bij de kaart "abreuvoir du dit schorre".

Het is duidelijk dat deze put z o e t water bevatte, en diende als drinkplaats voor de schapen, die op de schorrevlakte in de kreken slechts z o u t water konden vinden. Een stelleput heeft dus dit gemeen met een terp, dat hij, althans gedeeltelijk, een kunstmatige hoogte op de schorre vormt.

Toen de boven bedoelde schorre in 1784 ingedijkt was, werden vanuit de dijk van de Oude Hazegraspolder een paar nieuwe wegen getrokken. De Langestraat, nu Dijkgraafstraat, loopt naar de Stelleput, passeert de put met een boogje langs de westzijde, en trekt vervolgens verder noordwaarts. Na de indijking van de Nieuwe Hazegraspolder bleef de Stelleput nog lange tijd in gebruik.

Zolang de Dijkgraafstraat een aardeweg was, liep hij in een boogje om de Stelleput. Maar toen een betonweg werd aangelegd gedurende de laatste
(lees verder op bladz. 29)

(vervolg van bladz. 35)

wereldoorlog, werd deze rechtdoor getrokken.

M. Coornaert

1. R.A.Brugge, Blank. Water. portef. 53, nr 53.
2. Verwijs - Verdam, 7, 2065; Stelle: "opgeworpen hoogte of heuvel op schor-
gronden, waar het vee zich bergt als de vloed opkomt". De bedoelde
Stelle staat echter nu op een dijk.